

**KOMISSION DIREKTIIVI 2004/72/EY,
annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004,**

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta hyväksytyjen markkinakäytäntöjen, hyödykejohdannaisia koskevan sisäpiiritiedon määrittämisen, sisäpiiriluetteloiden laatimisen, johtohenkilöiden arvopaperikaupoista ilmoittamisen ja epäilyttävistä arvopaperikaupoista ilmoittamisen osalta [...]

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan sekä 6 artiklan 10 kohdan neljännen, viidennen ja seitsemännen luetelmakohdan,

on kuullut Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komiteaa (CESR)⁽²⁾ teknisten neuvojen saamiseksi,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Markkinatoimijoiden oikeudenmukainen ja tehokas toiminta on edellytys sille, että ei vaaranneta tavonomaista markkinatoimintaa ja markkinoiden luotettavuutta. Erityisesti markkinakäytännöt, jotka estävät tarjonnan ja kysynnän vuorovaikutusta rajoittamalla muiden markkinatoimijoiden mahdollisuuksia reagoida arvopaperikauppoihin, voivat luoda suurempia riskejä markkinoiden luotettavuudelle, ja sen vuoksi toimivaltaiset viranomaiset eivät yhtä todennäköisesti hyväksy niitä. Toisaalta likviditeettiä parantavat markkinakäytännöt hyväksytään todennäköisemmin kuin sellaiset käytännöt, jotka vähentävät likviditeettiä. Markkinakäytännöt, jotka rikkovat markkinoiden väärinkäyttöä estämään suunniteltuja sääntöjä ja asetuksia tai menettelytapasääntöjä, eivät saa yhtä todennäköisesti hyväksyntää toimivaltaisilta viranomaisilta. Koska markkinakäytännöt muuttuvat nopeasti sijoittajien tarpeisiin vastaukseksi, toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava tarkkaavaisesti uusia ja syntyneitä olevia markkinakäytäntöjä.
- (2) Markkinatoimijoiden markkinakäytäntöjen läpinäkyvyys on ratkaiseva tekijä päätettäessä, voivatko toimivaltaiset viranomaiset hyväksyä tietyn markkinakäytännön. Mitä vähemmän läpinäkyvä käytäntö on, sitä todennäköisemmin sitä ei hyväksytä. Käytännöt saattavat kuitenkin rakenteellisista syistä olla vähemmän läpinäkyviä sellaisilla markkinoilla, joita ei säännellä, kuin samanlaiset käytännöt säännellyillä markkinoilla. Toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi katsoa tällaisia käytäntöjä sinällään mahdottomiksi hyväksyä.
- (3) Tiedot markkinakäytännöt yksillä markkinoilla eivät saisi vaarantaa markkinoiden luotettavuutta toisilla, näihin markkinoihin suoraan tai välillisesti yhteydessä olevilla markkinoilla yhteisössä, riippumatta siitä, ovatko kyseiset markkinat säännellyt. Mitä suuremman riskin

käytännöt aiheuttavat markkinoiden luotettavuudelle tällaisilla markkinoilla yhteisössä, sitä epätodennäköisemmin toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät ne.

- (4) Harkitessaan tietyn markkinakäytännön hyväksyttävyyttä toimivaltaisten viranomaisten olisi kuultava muita toimivaltaisia viranomaisia erityisesti silloin, kun on olemassa tarkasteltavina olevia markkinoita vastaavat markkinat. Voi kuitenkin olla tilanteita, joissa markkinakäytäntöä voidaan pitää hyväksyttävänä yksillä markkinoilla ja sopimattomana toisilla vastaavilla markkinoilla yhteisössä. Kun on olemassa ristiriitaisuuksia sellaisten markkinakäytäntöjen välillä, jotka ovat yhdessä jäsenvaltiossa hyväksytyjä mutta eivät ole hyväksytyjä toisessa jäsenvaltiossa, Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komiteassa voitaisiin käydä keskustelua ratkaisun löytämiseksi. Hyväksyttävyydestä tekemiensä päätösten osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava markkinatoimijoiden ja loppukäyttäjien runsas kuuleminen ja läpinäkyvyys niitä kohtaan.
- (5) On tärkeää, että markkinatoimijat johdannaismarkkinoilla, joilla johdannaisen kohde-etuutena ei ole rahoitusväline, saavat suuremman oikeudellisen varmuuden siitä, mikä on sisäpiiritietoa.
- (6) Liikkeeseenlaskijoiden taikka niiden puolesta tai niiden lukuun toimivien henkilöiden toteuttama luettelon laatiminen henkilöistä, jotka työskentelevät niille työsuhteen perusteella tai muuten ja jotka saavat liikkeenlaskijaan suoraan tai välillisesti liittyvää sisäpiiritietoa, on hyödyllinen toimenpide markkinoiden luotettavuuden varmistamiseksi. Liikkeeseenlaskijat tai mainitut henkilöt voivat näiden luetteloiden avulla mahdollisesti valvoa tällaisten sisäpiiritietojen liikkumista ja siten täyttää luottamuksellisten tietojen salassapitovelvollisuutensa. Lisäksi nämä luettelot voivat olla toimivaltaisille viranomaisille hyödyllinen väline niiden valvoessa

⁽¹⁾ EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽²⁾ Komitea perustettiin 6 päivänä kesäkuuta 2001 tehdyllä komission päätöksellä 2001/527/EY, EYVL L 191, 13.7.2001, s. 43.

markkinoiden väärinkäyttöä koskevan lainsäädännön soveltamista. Liikkeeseenlaskijoiden ja toimivaltaisten viranomaisten on voitava tunnistaa sisäpiiritiedot, jotka ovat sisäpiiriläisen saatavilla, ja ajankohta, jolloin ne tulivat sisäpiiriläisen saataville. Suoraan tai välillisesti liikkeeseenlaskijaan liittyvien sisäpiiritietojen oleminen tällaisessa luettelossa mainittujen henkilöiden saatavilla ei rajoita kyseisten henkilöiden velvollisuutta olla tekemästä sisäpiirikauppoja direktiivissä 2003/6/EY määriteltyjen sisäpiiritietojen avulla.

- (7) Liikkeeseenlaskijan organisaatiossa johtotehtävissä olevien henkilöiden tai heidän lähipiirinsä toteuttamista arvopaperikaupoista ilmoittaminen ei ainoastaan ole arvokasta tietoa markkinatoimijoille, vaan se muodostaa myös toimivaltaisille viranomaisille lisäkeinon valvoa markkinoita. Ylemmän johdon velvollisuus ilmoittaa arvopaperikaupoista ei rajoita niiden velvollisuutta olla tekemästä sisäpiirikauppoja direktiivissä 2003/6/EY määriteltyjen sisäpiiritietojen avulla.
- (8) Arvopaperikauppojen ilmoittamisessa olisi noudatettava henkilötietojen siirtoa koskevia sääntöjä, sellaisina kuin niistä on säädetty yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽³⁾.
- (9) Kun henkilöt, jotka ammatinsa puolesta järjestävät liiketoimia rahoitusvälineillä, ilmoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle epäilyttävistä arvopaperikaupoista, on oltava riittävä osoitus siitä, että kyseiset arvopaperikaupat saattavat olla markkinoiden väärinkäyttöä, toisin sanoen on kyse arvopaperikaupoista, joiden osalta on aihetta epäillä, että on kyse sisäpiirikaupasta tai markkinoiden manipuloinnista. Tietyt arvopaperikaupat voivat sinällään vaikuttaa täysin viattomilta, mutta ne saattavat tuoda tällaisen osoituksen mahdollisesta markkinoiden väärinkäytöstä, kun niitä tarkastellaan yhdessä muiden arvopaperikauppojen, tietyn käyttäytymisen tai muiden tietojen kanssa.
- (10) Tämä direktiivi ei loukkaa perusoikeuksia ja noudattaa erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja etenkin Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen 8 artiklassa tunnustettuja periaatteita.
- (11) Tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet ovat Euroopan arvopaperikomitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Määritelmät

Sovellettaessa direktiivin 2003/6/EY 6 artiklan 10 kohtaa:

- 1) 'Liikkeeseenlaskijan organisaatiossa johtotehtävissä olevalla henkilöllä' tarkoitetaan henkilöä, joka on
- a) jäsen liikkeeseenlaskijan hallinto-, johto- tai valvontaelimissä;
 - b) ylemmän tason johtaja, joka ei ole jäsen a alakohdassa tarkoitetuissa elimissä, joka saa säännöllisesti liikkeeseenlaskijaan suoraan tai välillisesti liittyviä sisäpiiritietoja ja jolla on valtuudet tehdä johdolle kuuluvia päätöksiä, jotka vaikuttavat liikkeeseenlaskijan tulevaan kehitykseen ja liiketoimintanäkymiin.
- 2) 'Rahoitusvälineen liikkeeseenlaskijan organisaatiossa johtotehtävissä olevan henkilön lähipiiriin kuuluvalla henkilöllä' tarkoitetaan:
- a) johtotehtävissä olevan henkilön puolisoa tai kansallisessa lainsäädännössä puolisoa vastaavaa kumppania;
 - b) johtotehtävissä olevan henkilön huollettavia lapsia kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - c) muita johtotehtävissä olevan henkilön sukulaisia, jotka ovat asuneet kyseisen henkilön kanssa samassa taloudessa vähintään yhden vuoden ajan kyseessä olevan arvopaperikaupan toteutuspäivänä;
 - d) kaikkia oikeushenkilöitä, trusteja tai henkilöyhtiöitä, joiden johtotehtäviä hoitaa tämän artiklan 1 alakohdassa tai tämän alakohdan a, b ja c luetelmakohdassa tarkoitettu henkilö tai jotka ovat tällaisen henkilön välittömässä tai välillisessä määräysvallassa tai jotka on perustettu tällaisen henkilön hyväksi tai joiden taloudelliset edut ovat suuressa määrin samat kuin tällaisen henkilön taloudelliset edut.
- 3) 'Ammattinsa puolesta liiketoimia järjestävillä henkilöillä' tarkoitetaan muun muassa sijoituspalveluyrityksiä tai luottolaitoksia.
- 4) 'Sijoituspalveluyrityksellä' tarkoitetaan neuvoston direktiivin 93/22/ETY⁽⁴⁾ 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä henkilöitä.

⁽³⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27.

- 5) 'Luottolaitoksella' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä henkilöitä.
- 6) 'Toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan direktiivin 2003/6/EY 1 artiklan 7 kohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista.

2 artikla

Markkinakäytäntöjä tarkasteltaessa huomioon otettavat seikat

1. Direktiivin 2003/6/EY 1 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon muun muassa seuraavat tekijät arvioidessaan, voivatko ne hyväksyä tietyn markkinakäytännön, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteistyötä muiden viranomaisten kanssa:

- a) kyseessä olevan markkinakäytännön läpinäkyvyys koko markkinoille;
- b) tarve turvata markkinavoimien toiminta sekä kysynnän ja tarjonnan moitteeton vuorovaikutus;
- c) kuinka paljon kyseessä oleva markkinakäytäntö vaikuttaa markkinoiden likviditeettiin ja tehokkuuteen;
- d) missä määrin kyseessä olevassa käytännössä otetaan huomioon relevanttien markkinoiden kaupankäyntimekanismit ja annetaan markkinatoimijoille mahdollisuus reagoida asianmukaisesti ja ajoissa kyseisen käytännön luomaan uuteen markkinatilanteeseen;
- e) käytäntöön sisältyvä riski kyseessä olevaan rahoitusvälineeseen suoraan tai välillisesti liittyvien, säänneltyjen tai muiden markkinoiden luotettavuudelle koko yhteisössä;
- f) toimivaltaisten viranomaisten tai muiden direktiivin 2003/6/EY 12 artiklan 1 kohdassa mainittujen viranomaisten kyseessä olevasta markkinakäytännöstä suorittamien tutkimusten tulokset, erityisesti sen osalta, rikkooko kyseessä oleva markkinakäytäntö sääntöjä tai asetuksia, joiden tarkoituksena on markkinoiden väärinkäytön estäminen, taikka menettelytapasääntöjä joko kyseessä olevilla markkinoilla tai niihin suoraan tai välillisesti yhteydessä olevilla markkinoilla yhteisössä;
- g) kyseessä olevan markkinan rakenteelliset piirteet, muun muassa onko se säännelty, kaupankäynnin kohteena olevien rahoitusvälineiden ja markkinatoimijoiden ominaisuudet, sekä se missä määrin yksityisijoittajat toimivat kyseisellä markkinalla.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että harkitessaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua turvaamistarvetta toimivaltaiset viranomaiset analysoivat erityisesti kyseessä olevan markkinakäytännön vaikutusta suhteessa markkinoiden tärkeimpiin piirteisiin, esimerkiksi erityiset markkinaolosuhteet ennen kyseessä olevan markkinakäytännön toteuttamista, yhden pörssipäivän painotettu keskimääräinen kurssi tai päivittäinen päätöskurssi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen ei oleta käytäntöjen, erityisesti uusien tai kehittyvien markkinakäytäntöjen olevan mahdottomia hyväksyä pelkästään siitä syystä, että se ei ole aikaisemmin hyväksynyt niitä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset tarkastelevat säännöllisesti uudelleen hyväksymään markkinakäytäntöjä ottaen erityisesti huomioon merkittävät muutokset markkinaolosuhteissa, esimerkiksi kaupankäyntisääntöjen tai markkinarakenteen muutokset.

3 artikla

Kuulemismenettelyt ja päätösten julkistaminen

1. Direktiivin 2003/6/EY 1 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä menettelyjä arvioidessaan, onko tietty markkinakäytäntö hyväksyttävä tai voidaanko sitä edelleen pitää hyväksyttävänä.

2. Direktiivin 2003/6/EY 11 artiklan toisen kohdan soveltamista rajoittamatta jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset kuulevat ennen kyseessä olevan markkinakäytännön hyväksymistä tai hyväksymättä jättämistä tarvittaessa asianmukaisia elimiä kuten liikkeeseenlaskijoiden, rahoituspalvelujen tarjoajien, kuluttajien, muiden viranomaisten ja markkinatoimijoiden edustajia.

Kuulemismenettelyyn on sisällyttävä muiden toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen, erityisesti kun on olemassa markkinoiden rakenteiden, volyymin ja arvopaperikauppojen muodon perusteella vastaavat markkinat.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat päätöksensä kyseessä olevan markkinakäytännön hyväksyttävyydestä, mukaan luettuna asianmukainen kuvaus kyseisestä käytännöstä. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset toimittavat päätöksensä mahdollisimman nopeasti Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle, joka julkistaa ne välittömästi Internet-sivustollaan.

Julkistamisen yhteydessä on kuvailtava tekijät, jotka otettiin huomioon määritettäessä sitä, onko kyseessä oleva käytäntö hyväksyttävä, erityisesti kun eri jäsenvaltioiden markkinoilla on päädytty erilaiseen tulokseen saman käytännön hyväksyttävyydestä.

⁽¹⁾ EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1.

4. Jos tietyssä asiassa on jo aloitettu tutkinta, 1—3 kohdan mukaisia kuulemismenettelyjä voidaan lykätä tutkinnan ja siihen mahdollisesti liittyvien seuraamusten päättymiseen asti.

5. Markkinakäytäntöä, joka on hyväksytty 1—3 kohdan mukaisten kuulemismenettelyjen jälkeen, ei saa muuttaa soveltamatta samanlaisia kuulemismenettelyjä.

4 artikla

Sisäpiiritiedot hyödykejohdannaisten osalta

Direktiivin 2003/6/EY 1 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi sellaisten markkinoiden käyttäjien, joilla hyödykejohdannaisilla käydään kauppaa, katsotaan odottavan saavan tietoja, jotka liittyvät suoraan tai välillisesti yhteen tai useampaan tällaiseen johdannaiseen ja jotka

- a) tavanomaisesti annetaan käyttäjille kyseisillä markkinoilla tai
- b) on julkistettava lakien tai muiden säädösten, markkinasääntöjen, sopimusten tai kyseisillä hyödykemarkkinoilla tai hyödykejohdannaismarkkinoilla sovellettavien tapojen mukaisesti.

5 artikla

Sisäpiiriluetelot

1. Direktiivin 2003/6/EY 6 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että sisäpiirilueteloon sisältyvät kaikki kyseisessä artiklassa tarkoitettujen henkilöiden, jotka saavat liikkeeseenlaskijaan suoraan tai välillisesti liittyviä sisäpiiritietoja joko säännöllisesti tai satunnaisesti.

2. Sisäpiiriluetelossa on ilmoitettava vähintään:

- a) kaikkien sisäpiiritietoja saavien henkilöiden henkilöllisyys;
- b) syy, jonka vuoksi kyseiset henkilöt ovat luettelossa;
- c) päivämäärä, jolloin sisäpiiriluetelo on laadittu ja päivitetty.

3. Sisäpiirilueteloa on päivitettävä viipymättä

- a) aina kun tapahtuu muutos syystä, jonka vuoksi henkilö jo on luettelossa;
- b) aina kun luetteloon on lisättävä uusi henkilö;
- c) mainiten, jos ja mistä alkaen joku luettelossa jo oleva henkilö ei enää saa sisäpiiritietoa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sisäpiiriluetelot säilytetään vähintään viisi vuotta niiden laatimisen tai päivittämisen jälkeen.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että henkilöt, joiden on laadittava sisäpiirilueteloja, toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kaikki tällaisessa luettelossa mainitut

sisäpiiritietoja saavat henkilöt tunnistavat sen mukanaan tuomat oikeudelliset ja sääntelyyn liittyvät velvoitteet sekä ovat tietoisia seuraamuksista, joita tällaisten tietojen väärinkäytöstä tai asiattomasta levittämisestä aiheutuu.

6 artikla

Johtohenkilöiden arvopaperikaupat

1. Direktiivin 2003/6/EY 6 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi ja rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää muista kuin kyseisessä artiklassa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisuuksista jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellä 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden ilmoittamat toimivaltaisille viranomaisille kaikista omaan lukuunsa toteuttamistaan arvopaperikaupoista, jotka liittyvät säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettuihin osakkeisiin taikka niihin liittyviin johdannaisiin tai muihin rahoitusvälineisiin. Kyseisten henkilöiden on noudatettava sen jäsenvaltion ilmoittamista koskevia sääntöjä, jossa liikkeeseenlaskija on rekisteröity. Ilmoitus on tehtävä viiden arkipäivän kuluessa kaupantekopäivästä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos liikkeeseenlaskijaa ei ole rekisteröity missään jäsenvaltiossa, tämä ilmoitus on tehtävä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa liikkeeseenlaskijan on tehtävä vuosittain ilmoitus arvopapereita koskevista tiedoista direktiivin 2003/71/EY 10 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ilmoitusta ei tarvitse tehdä ennen kuin arvopaperikauppojen kokonaismäärä ylittää 5 000 euroa kalenterivuoden lopussa tai ilmoitusta voidaan lykätä seuraavan vuoden 31 päivään tammikuuta asti. Tämä arvopaperikauppojen kokonaismäärä saadaan laskemalla yhteen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden omaan lukuunsa toteuttamat arvopaperikaupat ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden omaan lukuunsa toteuttamat arvopaperikaupat.

3. Ilmoitukseen on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) liikkeeseenlaskijan organisaatiossa johtotehtäviä hoitavan henkilön nimi ja tarvittaessa tämän lähipiiriin kuuluvan henkilön nimi,
- b) syy ilmoitusvelvollisuuteen,
- c) kyseessä olevan liikkeeseenlaskijan nimi,
- d) kuvaus rahoitusvälineestä,
- e) kaupan luonne (esim. hankinta vai luovutus),
- f) kaupan päivämäärä ja paikka,
- g) kaupan hinta ja volyyymi.

7 artikla

Epäilyttävät arvopaperikaupat, joista on ilmoitettava

Direktiivin 2003/6/EY 6 artiklan 9 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellä 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden päätävät tapauskohtaisesti, onko aihetta epäillä, että arvopaperikaupassa on kyse sisäpiirikaupasta tai markkinoiden manipuloinnista, ottaen huomioon direktiivin 2003/6/EY 1—5 artiklassa, direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta sisäpiiritiedon määritelmän ja julkistamisen sekä markkinoiden manipuloinnin määritelmän osalta annetussa komission direktiivissä 2003/124/EY (*) sekä tämän direktiivin 4 artiklassa tarkoitettujen sisäpiirikaupan tai markkinoiden manipuloinnin osatekijät. Rajoittamatta direktiivin 2003/6/EY 10 artiklan soveltamista ilmoittamista koskevat säännöt, joita ammattinsa puolesta liiketoimia järjestävien henkilöiden on noudatettava, ovat sen jäsenvaltion säännöt, jossa kyseiset henkilöt on rekisteröity tai jossa heillä on pääkonttori, tai sivuliikkeen osalta sen jäsenvaltion säännöt, johon sivuliike on sijoittautunut. Ilmoitus on osoitettava tämän jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset, joille ilmoitetaan epäilyttävistä arvopaperikaupoista, toimittavat nämä tiedot välittömästi kyseessä olevien säännellyn markkinoiden toimivaltaisille viranomaisille.

8 artikla

Ilmoituksen määräaika

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tulevat tietoisiksi tekijöistä tai tiedoista, jotka antavat aihetta epäillä kyseessä olevaa arvopaperikauppaa, he tekevät ilmoituksen viipymättä.

9 artikla

Ilmoituksen sisältö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvollisuuden alaiset henkilöt toimittavat toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

- arvopaperikauppojen kuvaus, mukaan luetteluna toimeksiannon muoto (kuten rahaintatoimeksianto, toimeksianto ostaa tai myydä arvopaperi parhaaseen mahdolliseen hintaan tai muut toimeksiannon ominaispiirteet) sekä kaupankäynnin muoto (kuten kooltaan huomattavat kaupat ('block trade')),
- syyt epäilyihin, että kyseiset arvopaperikaupat saattavat olla markkinoiden väärinkäyttöä;
- niiden, joiden puolesta arvopaperikaupat on toteutettu, sekä muiden kyseessä oleviin arvopaperikauppoihin liittyvien henkilöiden tunnistetiedot;
- asema, jossa ilmoitusvelvollisuuden alainen henkilö toimii (esimerkiksi omaan lukuun tai kolmansien puolesta);

(*) EUVL L 339, 24.12.2003, s. 70.

e) kaikki tiedot, jotka voivat olla merkittäviä arvioitaessa epäilyttäviä arvopaperikauppoja.

2. Jos edellä vaaditut tiedot eivät ole saatavilla ilmoitusajan kohtana, ilmoituksen on sisällettävä vähintään syy, miksi ilmoituksen tekevät henkilöt epäilevät, että arvopaperikaupoissa saattaa olla kyse sisäpiirikaupasta tai markkinoiden manipuloinnista. Kaikki puuttuvat tiedot on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle heti, kun ne ovat saatavilla.

10 artikla

Ilmoitustapa

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle on mahdollista tehdä postitse, sähköpostitse, faksilla tai puhelimitse, edellyttäen, että jälkimmäisessä tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä lähetetään vahvistus millä tahansa kirjallisella tavalla.

11 artikla

Vastuu- ja salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 7—10 artiklassa tarkoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoituksen tekevä henkilö ei ilmoita tästä ilmoituksesta muille henkilöille, varsinkin henkilöille, joiden puolesta arvopaperikaupat on tehty, tai näihin henkilöihin yhteydessä oleville tahoille, ellei laissa toisin säädetä. Tämän velvoitteen täyttäminen ei aseta ilmoituksen tekijää minkäänlaiseen vastuuvollisuuteen edellyttäen, että ilmoituksen tekijä toimii vilpittömässä mielessä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset eivät paljasta kenellekään sen henkilön henkilöllisyyttä, joka on tehnyt ilmoituksen näistä arvopaperikaupoista, jos paljastamisesta aiheutuisi tai todennäköisesti aiheutuisi haittaa ilmoituksen tekijälle. Tämä säännös ei rajoita direktiivissä 2003/6/EY säädettyjen soveltamisen valvontaa ja seuraamuksia koskevien vaatimusten eikä direktiivissä 95/46/EY säädettyjen henkilötietojen siirtoa koskevien sääntöjen soveltamista.

3. Edellä 7—10 artiklassa tarkoitettu vilpittömässä mielessä tehty ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle ei riko mitään tietojen paljastamista koskevaa rajoitusta, joka on asetettu sopimuksella taikka lailla, asetuksella tai hallinnollisella määräyksellä, eikä aseta ilmoituksen tekevää henkilöä minkäänlaiseen vastuuvollisuuteen ilmoituksen osalta.

12 artikla

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 12 päivänä lokakuuta 2004. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle nämä säännökset kirjallisina sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuus-taulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta
Frederik BOLKESTEIN
Komission jäsen